

Sygn. akt II CSK 402/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko M. S.

o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między małżonkami,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 27 lutego 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 360 zł (trzysta
sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego w skardze kasacyjnej pozwanego na s. 3-6, oraz w jego piśmie procesowym z dnia 9 listopada 2017 r. (s. 2-3), uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła wskazana przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Pozwany powołując się na poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie sądów odnośnie do wykładni art. 52 § 2 k.r.i.o. dokonywanej już w okresie po jego nowelizacji w 2005 r., nie wskazał, choćby przykładowo, na orzeczenia sądowe będące dowodem istnienia poważnych wątpliwości i rozbieżności interpretacyjnych odnośnie do przesłanki „wyjątkowych wypadków”. Nie została więc spełniona przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 4 ust. 1 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015, poz. 1800), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 1668).

aw
jw